

Lišanské šlapeto

ROČNÍK 4 ČÍSLO 11

WWW.LISANSKASLAPKA.CZ

SRPEN 2023

Milí spoluobčané, letní měsíce patří mezi nejoblíbenější nejen mezi dětmi. Nezačíná jenom období školních prázdnin ale i dovolených pro dospělé. Na konci června končí školní vyučování a děti zůstávají během července a srpna doma. Tradice letních prázdnin

se dodržuje téměř v celé Evropě a dokonce často je školní volno delší než jen dva měsíce, jak je to zvykem v České republice. Například ve Španělsku děti zůstávají doma už od 21. června a do školy letos nastoupí až 6. září 2023, v Itálii dokonce škola končí již 8. 6. a začíná až 17. září!

Historicky je toto období spojeno se sklizní obilí, protože dříve děti musely pomáhat a na školu neměly čas. Pro naše předky byly žně nejdůležitější částí hospodářského roku. Pokud byly dostatečné výnosy, bylo o budoucnost postaráno. V opačném případě nastávaly existenční starosti. V současné době nám sice pomáhá vyspělá moderní technika, ale princip zůstává stále stejný. Hospodář chce mít co nejlepší úrodu, aby mohl mít radost z celoročního úsilí. A dožínky se stále dodržují jako oslava práce na poli a znamenají konec žni.

Italský básník T. Tasso přirovnává žně ke šťastnému dni: „Den štěstí je jako den sklizně. Musíme se činit, když obilí dozrává.“ A to je přece dobrá zpráva, protože právě teď v blízkosti naší vesnice sklizeň probíhá.

ŠLAP! Irena Mikolášová

Z historie obce Lišany

Praděda, Jan Kulhánek, sedlák z usedlosti č.p. 144 a 14 v Lišanech

Jedete-li v Lišanech na kole od kostela Nanebevzetí Pany Marie, směrem na Lužnou, tak na začátku Pražské ulice uvidíte bývalou hospodářskou usedlost, nesoucí č.p. 14 a 144. Je umístěna kolmo proti Špýcharu, který je součástí bývalého Panského dvora. Založení usedlosti pochází zřejmě z těžé doby, jako výstavba Špýcharu. Jméno zakladatele, který určil místo stavby a zvolal „Tady to bude“, je nám dosud utajeno a je možná uvedeno v gruntovních knihách psaných schwabachem?

Historie, časová osa usedlosti – z vyprávění, je spojena s rodem „Kulhánků“, kteří žili v Lišanech již koncem 30leté války. Z vyprávění znám Františka Kulhánka... jeho syna Josefa Kulhánka, který se v usedlosti č.p. 14 narodil v roce 1797 a byl i nějakou dobu rychtářem v Lišanech – to už jsou informace z matriky. Jeho syn, můj prapra děda, Antonín Kulhánek, se narodil v usedlosti roku 1826. Za jeho života se budovala železniční dráha Praha–Lužná–Chomutov (1863–1871), následně i Lužná–Rakovník. V té době byla v č.p.14 zřízena na krátkou dobu první pošta v Lišanech.

Největší rozšíření usedlosti a její využití bylo za mého pradědy, Sedláka s velkým „S“, Jana Kulhánka, který se v usedlosti narodil v roce 1869. Se svojí manželkou Julií usedlost opravili, rozšířili polnosti pro pěstování chmele, postavili v usedlosti sušárnu na chmel včetně stodoly. Prostě uměli hospodařit...a za Rakouska-Uherska a se zdravým selským rozumem, který spočívá v pohybu v přírodě, vnímání zákonů přirozenosti, tj. zákonů Boží vůle a umění je aplikovat do svého života a života blízkých ... prostě se svojí manželkou Julií byli dobrá dvojka a měli radost z toho, jak jim to jde ... také vychovali tři děti (jedno z nich byla moje babička Anna).

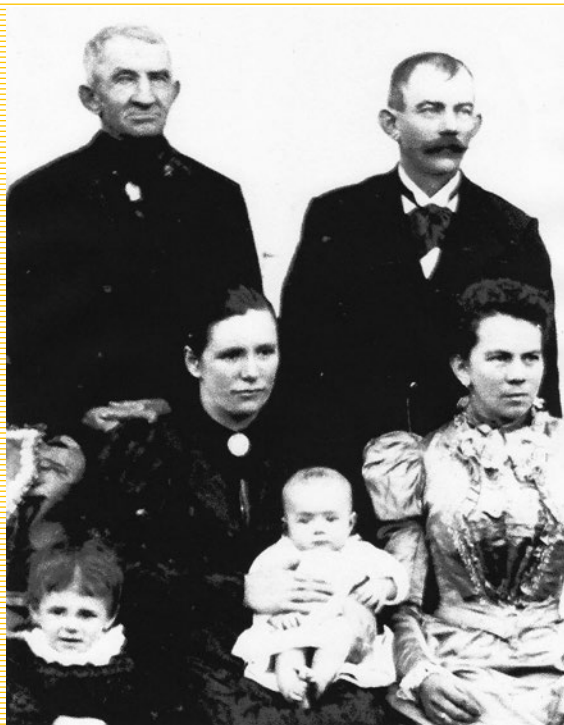
Ale takových lidí, jako byl můj praděda, bylo v Lišanech více. Sedláci rozuměli přírodě, uměli žít nejen životem pro zemědělství, ale i kulturou. Vždyť v té době bylo v Lišanech prý 5 hospod, hrálo se divadlo atd...prostě ta vesnice žila!!!

Ale to už na kole jedeme dál a vidíme další zajímavé domy a usedlosti se zajímavou histo-

rií. Jen sám pro sebe si někdy říkám, nebejt těch našich SUPER ženských, tak my muži bychom toho dosáhli v životě polovinu ... možná ještě míň!

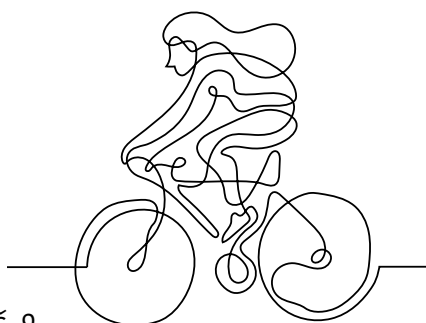
Na závěr ještě musím podotknout velice důležitou věc z vlastní zkušenosti elektrotechnika ... a to, že život jde jak po sinusovce, jednou nahoru, potom dolů a to se pravidelně opakuje. A kdybychom náhodou potkali Járu Cimrmana, který se jen tak hypoteticky jde podívat do Lišan ... třeba na 50. léta, slyšeli bychom jeho povzdechnutí ... „Prvek očekávání se změnil v prvek zklamání“... ale to už je zase úplně jiná historie. Ale i v té jsou „POZITIVA“. Tak ať se Vám dobře šlape.

Jiří Štulík

Lišany č.p. 14, L.P. 1900

O lišanské šlapce

pokračování č. 9

Vážení a milí, opět otevíráme kroniku spolku Lišanská šlapka. Budu se zabývat dvanáctým ročníkem CYKLOTURISTICKÉHO VÝLETU LIŠANSKÁ ŠLAPKA, memoriál Franty Mašína, který se uskutečnil v sobotu 13. 05. 2006. Naše malá četba na pokračování právě začíná.

500 závodníků (385 mužů, 115 žen), to tu ještě nebylo. SUPER! Start před lišanskou sokolovnou provedli Jaroslav Mikoláš, předseda Lišanské šlapky, Dana Medřická, starostka Lišan, Zdeněk Nejdla, starosta Rakovníka, mažoretky ze Žatce a rakovničtí ostrostřelci výstřelem ze svých pušek. Peloton se rozjel! Byl dlouhý od sokolovny až na konec Lišan. Nejvíce závodníků bylo z Rakovníka 151, z Prahy 57, z Lišan 47, z Lužné 30, z Kladna 26, z Chrástčan 10, z Nového Strašecí 10 a z jiných obcí 169 (vždy pod 10). Připomeňme si, že trať vedla z Lišan přes Rakovník do obcí: Pavlíkov, Panoší Újezd, Hřebečnický, Týřovice, Nezabudce, Křivoklát, Nový Dům, Lužná nádraží a zpět do Lišan.

Výškový profil trati činí 235 metrů. Nejvýše položený Pavlíkov 475 metrů nad mořem a nejnižší údolí Berounky u Křivokláta „U Rozvědčíka“ 240 metrů nad mořem.

Každý rok většina cyklistů závodí a bojuje o nejlepší časy, ale někteří se kochají krásou přírody a krajiny. Letos si ti moudřejší udělali nádherný výlet, bylo i pěkné počasí. Poslední měřený čas byl 4:18:16 a u dalších 56 cyklistů již čas měřen nebyl. Na startu byla také naše „čtyřka statečných“, kteří jezdí šlapku každý rok. Jsou to Jaroslav Mikoláš, Jaroslav Mikoláš ml., Jaroslav Kočí a Miroslav Hrouda.

Vyhrál Radek Procházka v čase 1:36:32. Nejrychlejší žena Miroslava Lukášová dojela v čase 2:00:00. Z Lišan byl nejlepší Jan Hrubeš s časem 1:49:14. Již podruhé byl na startu Jiří Ježek, olympijský vítěz

paralympiády z Athén. Minulý rok zvítězil v čase 1:33:31, je to rekord v celé historii závodu. Letos se umístil na 4. místě v čase 1:39:28.

Nyní uvádím první desítku cyklistů z Lišan (v závorce je celkové umístění): 1. Jan Hrubeš 1:49:14 (19.), 2. Jan Sušánka 1:56:05 (29.), 3. Evžen Hrubeš 2:01:08 (49-50.), 4. Jaromír Roušavý 2:04:47 (58.), 5. Antonín Hrubeš 2:17:29 (95.), 6. Jitka Mikolášová 2:17:42 (100.), 7. Jaroslav Mikoláš ml. 2:25:52 (126.), 8. Dušan Korenko 2:26:52 (130.), 9. Luděk Marenčák 2:29:54 (143.), 10. Martin Vítek 2:30:51 (150.).

Ve výsledkové listině jsme také zjistili nejstarší cyklisty. Byli to Zdeněk Polívka z Lišan (mezi lišanačky 18. a celkově 264.) a Hana Opatová z Rakovníka 393. (3:51:32).

V cíli čekal na každého řízek lišanské šlapky, výsledková listina (průběžně ji dodávalo počítačové středisko Marka Kočího), vyhlášení výsledků, velká losovačka o ceny a doprovodný program (mažoretky a aerobičky z Rakovníka). Vše moderoval na sále sokolovny Karel Diviš, sportovní redaktor ČT. Spolu s ním rozdávali odměny Jardové a Irena.

Jako každý rok byli pro nás nepostradatelní motorkáři z klubu ASTACUS z Rakovníka a Gold Wing z Prahy, kteří se starali o bezpečnost závodníků na trati. O zdraví všech pečovaly dvě lékařky: naše paní doktorka Bohunka Jeníková, paní doktorka Zoja Semelková a jejich zdravotní sestřičky Jarka Rysková a Eva Roušavá. Doprovázely je dvě sanitky. Jedna soukromé zdravotní služby z Nýřan s řidičem Václavem Denkem (kamarád Vladky a Radka Kinkalových), druhá z nemocnice Rakovník.

Na trase byly také doprovodná vozidla našich pořadatelů s řidiči Jiřím Kubínkem, Radkem Kinkalem, Alešem Kočím a Milošem Kanderem.

Důležití pro realizaci našeho závodu byli sponzoři, kteří přispěli různými finančními částkami. Hlavními jsou každý rok LUPOFYT Chráštany a Obecní úřad Lišany. Dále ještě 50 dalších firem a jednotlivců.

Ještě bych chtěla připomenout, že složení organizačního výboru: Jaroslav Mikoláš, Jiří Kinkal, Jaroslav Kočí, Irena Mikolášová a Vlasta Kinkalová, je stále stejné. Při závodě s námi spolupracovalo 50 pořadatelů převážně z Lišan.

Fotili Jindřich Hůla, Jiří Mikoláš a Martin Kinkal. Milan Hrbek vše pečlivě zaznamenal na videu a také vypracoval výškový profil závodu.

Irena Mikolášová poděkovala všem cyklistům za skvělý výkon na trati, pořadatelům, zaměstnancům restaurace a občanům Lišan, kteří nás přišli podpořit. Dále pozvala všechny účastníky na Lišanskou šlapku v roce 2007. Večer po cyklistickém klání následovala od 19.00 taneční zábava. Hrála kapela Senior Band řízená Zdeňkem Černým. Přeji Vám všem milí spoluobčané krásné léto.

ŠLAP! Vlasta Kinkalová

Novoroční pochod s rýžováním zlata

LIŠANY. Letos se uskutečnil již 10. ročník turistického Novoročního pochodu, který pořádá spolek Lišanská šlapka.

I přes nepříznivé počasí se na trasu v sobotu 25. února vydalo takřka 100 turistů. „Novoroční pochod se velmi vydařil. Měl rodinou atmosféru, protože se ho podle naší statistiky zúčastnilo 12 rodin. Většina turistů byla z Lišan, a to jsme rádi, protože především pro naše občany tuto akci děláme,“ řekla za organizátory Irena Mikolášová. Letos byla pro účastníky připravena nová, o kilometr delší trasa. Na jejím konci opět na všechny čekalo opékání špekáčků a občerstvení čajem a punčogrokiem. „Už při minulém ročníku si naše členka Monika Fejfarová připravila pro děti několik úkolů s odměnou. Letos to bylo rýžování zlata, za které si pak děti mohly směnit nějakou odměnu. Akce se setkala s velkým ohlasem, takže počítáme, že až firma Lupofyt bude na začátku května pořádat v Lišanech Polní den, tak ve spolupráci s Lišanskou šlapkou uděláme pro školní mládež znova toto rýžování zlata,“ prozradila. Na přípravě akce se podílí celkem 19 místních dobrovolníků. Někdo značí trasu, zapisuje turisty, obsluhuje ve stánku, nebo hlídá oheň. „Jsme velice rádi, že nejenom do akce samotné, ale i do jejich příprav, se zapojilo tolik místních lidí,“ dodala Irena Mikolášová závěrem.

Převzato Z Raportu, Renáta Fryčová

Letošní Novoroční pochod Lišanské šlapky nabídl turistům novou trasu. Foto archiv organizátorů

Zemědělství žije a Závodní okruhy též

Dvě akce Lišanské šlapky v jeden den

Na začátku května letošního roku se v Lišanech uskutečnil již tradiční Polní den pořádaný firmou Lupofyt.

Náš spolek Lišanská šlapka pozval děti ze Základní a Mateřské školy, aby se též seznámily se zemědělskou technikou a prohlédly si řepkové pole s pokusy. Zároveň se školáci něco dozvěděli o zemědělství a rozšířili si znalosti z rostlinné výroby. Lišanská šlapka podporuje vztah mládeže k přírodě a k zemědělství obzvlášť, a proto celou akci provedla zábavnou formou. Na dolním hřišti pro ně připravila Monika Fejfarová a Jana Baluchová Rýžování zlata a místostarosta obce Marek Lisse nám bezplatně zapůjčil skákací hrad. Děti pro nás za odměnu nakreslily obrázky, které jsme pak vyvěsili v obci na naší nástěnkou Lišanská šlapka.

Tentýž den jsme připravili v salonku místní restaurace akci s názvem Závodní okruhu jsou má vášeň. Návštěvníky přivítaly naše hostesky Monika Fejfarová a Jana Baluchová wellcome drinkem. Pavel Šmejkal a Michal Hájek provedli ozvučení a instalovali promítací plátno. Na strop salonku bylo potřeba připevnit držák na promítací zařízení, o což se postarali bratři Zákonové. Po přednášce Jardy Mikoláše čekal návštěvníky malý raut a možnost prohlédnout si závodní auto, posadit se do něj a vyfotit se.

Šlap! Irena Mikolášová

Lišanské aero(ba)bičky

Lišanské aero(ba)bičky a jejich Dlouhá noc

LIŠANY (ref). Na Maškarním plese v Lišanech, který se konal v místní sokolovně 25. února vystoupily již tradičně také Lišanské aero(ba)bičky.

Deset žen, jejichž průměrný věk činí 67 let, pod vedením Ireny Mikolášové si pro návštěvníky připravily vystoupení na píseň Dlouhá noc od Heleny Vondráčkové. „Když návštěvníci plesu slyšeli, jaký

je náš průměrný věk, tak už to samo v nich vyvolalo obrovskou vlnu nadšení a podpory. Vystoupení se povedla, atmosféra byla perfektní a zhruba 150 lidí nám na závěr zatleskalo,“ řekla Irena Mikolášová a dodala: „Nesmírně si vážím toho, že ženy do toho jdou, překonají strach, stres a rozpačitost a zatančí před tak velkým publikem.“ A za skvělé vedení a motivaci ke cvičení dostala po plese Irena Mikolášová velkou kytici jako poděkování. Na fotografii jsou Lišanské aero(ba)bičky s jejich příznivci.

Převzato Z Raportu, Renáta Fryčová

Blahopřání

Lišanská aero/ba/bička Jitka Bidermanová oslavila kulaté životní jubileum.

Dle jejich vlastních slov jí letos v létě bylo 4x20 let. Při pohledu na foto se tomu ale nechce věřit!

Jitka stála u zrodu Cvičení pro ženy 50+ a pokud zrovna necestuje, aktivně se hodin účastní a s přehledem zvládne to, co její mnohem mladší kolegyně. Tajemství jejího vzhledu spočívá v dobré náladě, pracovitosti, optimismu a v ochotě vždy každému nezištně pomoci. Pro naši partu cvičenek je její bytost jednoznačným živoucím potvrzením výroku, že věk je jenom číslo.

Z celého srdce přejeme Jitce k letošním kulatinám hodně radosti ze života, neutuchající optimismus, stálé zdraví a děkujeme za motivaci, kterou nám poskytuje svým nadšeným přístupem k životu a odvahou být svá.

Šlap! Irena Mikolášová

Kacafírek ve městě lhářů

„Jíro, vyprávěj nám ještě nějakou pohádku o Kacafírkovi, prosím,“ žadonil Václav, nejstarší syn pana otce na Loučném mlýnu. „Dobře, povím,“ odpověděl krajánek Jíra, který se rozhodl ještě nějaký čas ve mlýně zůstat. „Ale potom všichni hajdy na kutě!“ Děti souhlasně kývaly hlavičkami a rozložily se kolem pece v sednici.

Tak to bylo tak. Po delším putování dorazil Kacafírek do jednoho podivného města. Kousek před městem se k němu připojil vysloužilý voják Petr, a tak šli spolu. Ve dvou se to lépe táhne. Sotva prošli bránou, potkali hezky oblečenou dámu. „Pěkné pozdravení, panímámo. Povězte nám, kde to jsme, přicházíme z daleka. Jak se jmenuje toto město?“ zeptal se Kacafírek. „Toto je Zlaté město! Všechny střechy jsou u nás zlaté, okna jsou ze stříbra.“ Ať se Kacafírek s vojákem rozhlíželi sebevíc, žádné zlato ani stříbro neviděli. „Řekni nám, je tu někdo, kdo by nás mohl zaměstnat, abychom si vydělali na živobytí?“ „To nebude třeba,“ odvětila měšťanka. „U nás nikdo nemusí nic dělat, a přece se mu dobře žije. Ráno přijedou do města vozy s pečivem, fůry se sudy, ve kterých je mléko, káva a kakao, a každý si nabere, kolik chce. V poledne teče z vodovodu polévka, z pastvy se vrátí pečené husy se zelím a každý si z nich uškubne podle libosti. Večer chodí po náměstí prasátka, a ta mají místo nohou salámy. To si také může každý ukrojit. Slepice tu snášejí už míchaná vejíčka, knedlíky rostou v trávě. A tak bych mohla ještě dlouho pokračovat,“ řekla panímáma. „Vy jste ale hodná, že jste nám to všechno prozradila,“ poděkoval jí Kacafírek. „Ano, jsem moc hodná,“ řekla žena a zvedla pravou ruku na hlavu. „Proč zvedáte tu ruku?“ „Protože je pravda, že jsem hodná. Víte, my tady pořád a strašně lžeme. A když přeci jen někdy mluvíme pravdu, zvedneme ruku, aby to každý poznal.“ „A co pan kníže, ten to trpí?“ zeptal se voják Petr. „Ten lže ze všech nejvíc. A v knížecí radě zasedají jen ti největší lháři. Kníže bude vládnout do té doby, dokud se nenajde větší lhář, než je on,“ pokývala měšťanka hlavou, dala ruku dolů a rozloučila se s oběma poutníky.

Kacafírek najednou dostal nápad. „Pojďme na zámek a zkusíme knížete ve lhaní porazit. Od nápadu nebylo daleko k činu a za chvíli už stáli na nádvoří zámku. Řekli strážnému, že se chtějí utkat s panem knížetem ve lhaní a ten je odvedl ke komořím. „Nemáte vůbec žádnou šanci. Jeho Jasnost je šampionem světa ve lhaní. Prohrajete, a budete mu muset dvacet let sloužit, když vám nedá hned setnout hlavy. Vzdejte to, dokud je čas,“ radil jim komoří.

Kníže se podivil, že má někdo odvahu se s ním pouštět do křížku. „Každému dám jen jednu příležitost!“ řekl a zavolal prvního rádce, aby soudcoval. „Nejdřív ty,“ ukázal na Kacafírka. Ten se podíval na knížete a spustil: „To jsem jednou přišel do města, a to byl hotový dětský ráj. Tam se děti nesmějí mýt, protože když je dítě čisté, tak si každý myslí, že je nemocné. Když chce jedna maminka pochválit druhé její děcko řekne: - Ten váš synáček, to je hotový umazáneček. Už dávno jsem neviděla tak krásně umouněné dítě. Špína z něho jen kape. - No není to hotový dětský ráj?“ skončil Kacafírek. „To je moc velká lež, ale já znám větší,“ řekl kníže a hned začal povídat.

„Já jsem byl jednou ve městě, které bylo špinavé, jako žádné jiné na světě. Zametat ulice tam bylo přísně zakázané. Každý tam musel házet odpadky na chodníky, z domů na ně museli lidé sypat popel a kdejaký neřád. A když té špíny bylo ve městě tolik, že sahala až ke střechám domů, bylo prohlášeno za nejkrásnější město na světě,“ řekl král a podíval se na rádce. „To je lež o třídu lepší než ta Kacafírkova. Pan kníže vede 1:0.“

Ted' předstoupil před knížete voják Petr. „Já jsem jednou přišel do jiného města. Tam se děti nesměly nic učit a nic umět. Do školy chodily jen v pondělí, aby si je učitel vyzkoušel, že opravdu nic neumí. Kdo uměl násobilku, dostal ji za trest desetkrát opsat. Kdo ji neuměl, dostal jedničku. Děti, které se naučily číst, psát a počítat, propadly. Děti, které měly samé pětky, dostaly na konci roku odměnu. Takové to bylo město.“

Kníže pokýval hlavou a řekl. „To nebylo nejhorší lhaní, ale proti mně to bylo slaboučké. Tak poslouchej. To já znám město, které je opravdovým dětským rájem. Tam poroučejí děti a dospělí musí poslouchat. Každé ráno děti prohlédnou tatínka a maminku, jestli si umyli pořádně krk a uši a dobře si vyčistili zuby. K obědu tam jsou jen nanuky a zmrzlina, limonáda a bonbóny. Do kina dospělí ne-

smějí, hrají jen pro děti. V osm večer musí jít dospělí spát a na televizi se smějí dívat jen děti. Mohl bych ještě pokračovat, ale myslím, že to stačí.“

„Jistě, Jasnosti, i nyní jste vyhrál. Stav je 2:0 a uhájil jste titul šampióna ve lhaní,“ slavnostně prohlásil první rádce a zeptal se, jestli má nechat Kacafírkovi a Petrovi setnout hlavu. „To má čas, ať zatím Kacafírek pracuje v mé zahradě a voják Petr je podkoním,“ rozhodl kníže.

Po nějakém čase kníže oznámil, že se bude ženit. Nařídil Kacafírkovi, aby pro princeznu, která přijede na zámek, nachystal velkou kytici růží. Druhý den se na zahradě objevila neznámá dívka. „Jsem princezna a budu si brát vašeho knížete!“ prohlásila. Kacafírkovi bleskl v hlavě nápad, jak se z prolhaného města dostat. „Princezno, a znáte knížete?“ „Nikdy jsem ho neviděla,“ odpověděla. „Být vámi, tak si ho neberu. Je to největší lhář na světě. Aby si vás nenápadně prohlédl, převlékl se za podkoního a podkonímu navlékl knížecí šat.“ „Tak takhle to je,“ špitla princezna a odešla do paláce. Kníže ji přišel přivítat, ale ona ho odbyla. „Vás, pane, nechci. Vezmu si vašeho podkoního.“ „Ale já jsem kníže, že je to tak, pane rádče.“ Rádce se ošival a pak odpověděl. „Ale vy nejste žádný kníže.“ Věděl, co se na knížecím dvoře sluší a patří. „Teď jsi měl, lumpe, zvednout ruku a říct pravdu,“ vztekal se kníže. „Kacafírku, jsem kníže nebo ne?“ „Nejste, támhle stojí kníže,“ řekl Kacafírek a ukázal na podkoního Petra. Princezna ho vzala za ruku: „Tebe si vezmu,“ řekla a odešla s vojákem ke svému kočáru. „Pojeď s námi, u nás ti bude líp než v tomhle městě lhářů,“ usmála se na Kacafírka princezna. Ten ale pěkně poděkoval, popřál princezně a vojákově hodně štěstí a vydal se na cestu za dalším dobrodružstvím.

Tomáš Bednařík

Nakreslila Nella ♥

Aero(ba)bičky nacvičovaly Line Dance

LIŠANY (ref). Důkazem toho, že cvičit a tančit se dá v každém věku jsou Lišanské aero(ba)bičky. Jejich průměrný věk je sice 67 let, ale stále jsou to aktivní dámy plné elánu, které se nebojí naučit se nové věci. Nedávno s vedoucími rakovnických Lentilek nacvičovaly Line Dance.

„Na pondělí 22. května Lentilky přijaly pozvání na společné tancování do Lišan od paní Ireny Mikolášové, která zde s místními ženami vede pravidelné cvičení. Paní Irena si přála zpestřit své cvičení „Line Dance“ tancem, kterému se Lentilky věnují a jsou opakovaně držitelé titulu Mistr ČR a MS. A protože Line Dance se dá tančit v každém věku, pozvání jsme rády přijaly,“ řekla vedoucí Lentilek Petra Truhlářová, která přijela do Lišan společně s Lenkou Hecklovou.

„Místní dámy nás přivítaly v základní škole, kde se pravidelně scházejí. Připravily jsme si pro ně tři

choreografie tanců Line Dance, a tak jsme společně protančily pondělní večer. Bylo to příjemné setkání,“ vypráví.

A společný večer se líbil také Aero(ba)bičkám. „Dostaly jsme od cvičitelek pochvalu, protože jsme se opravdu snažily. A pochvala od takových profesionálů je opravdu příjemná,“ řekla vedoucí Aero(ba)biček Irena Mikolášová.

Dámy mají ze cvičení video a nyní už budou Line Dance nacvičovat samy. Pravidelně vystupují také na lišanském Maškarním plese, kde už mimo aerobiku předvedly také tanec makarénu, letkiss nebo busstop. A cvičení si zpestřují i dalšími aktivitami. „Měli jsme několik přednášek a workshopů. Nebo pořádáme soutěže, do kterých se zapojují i muži, a to nejen naši manželé,“ dodala závěrem.

Převzato Z Raportu, Renáta Fryčová

I když průměrný věk Lišanských Aero(ba)biček je 67 let, stále se učí nové tance a cviky. Foto Archiv -im-

Poslední květnové úterý jsme se sešli s rodiči a dětmi na posledním cvičení v tomto školním roce.

Cvičení jsme si moc užili a s většími dětmi jsme soutěžili o sladké odměny. Nakonec byly malé i velké děti odměněny malým dárečkem formou společenské hry za to, že pravidelně a hlavně rády chodily celý rok cvičit a hrát si s kamarády. Odměny zakoupil náš spolek Lišanská šlapka.

V srpnu se ještě vydáme na nějakou krásnou procházku a na návštěvu Železničního muzea v Lužné. Včas dám vědět, aby si děti stihly zabalit batůžek se svačinou.

Děkuji za velkou účast dětí i rodičů během celého školního roku, za podporu spolku Lišanská šlapka a můj dík patří též paní ředitelce ZŠ za to, že nám umožňuje cvičit v naší krásné lišanské škole.

ŠLAP! Monika Fejfarová

Zprávy z automobilového sportu

Odstartovala další závodní sezona

LIŠANY/HOCKENHEIM. O víkendu 13. a 14. května odstartovala další sezona závodů Porsche Sports Cup Deutschland na známém německém okruhu Hockenheimring. A už tradičně se závodů v kategorii Porsche Drives Competition Pro zúčastnil i lišanský jezdec Jaroslav Mikoláš.

V letošním ročníku je ještě více nabitá konkurence než v těch předchozích. Pořadatelská automobilka Porsche totiž slaví 75. výročí od začátku výroby sportovních a závodních aut. Jaroslav Mikoláš je ale odhodlaný a chce při nejmenším obhájit úspěch z loňské sezony.

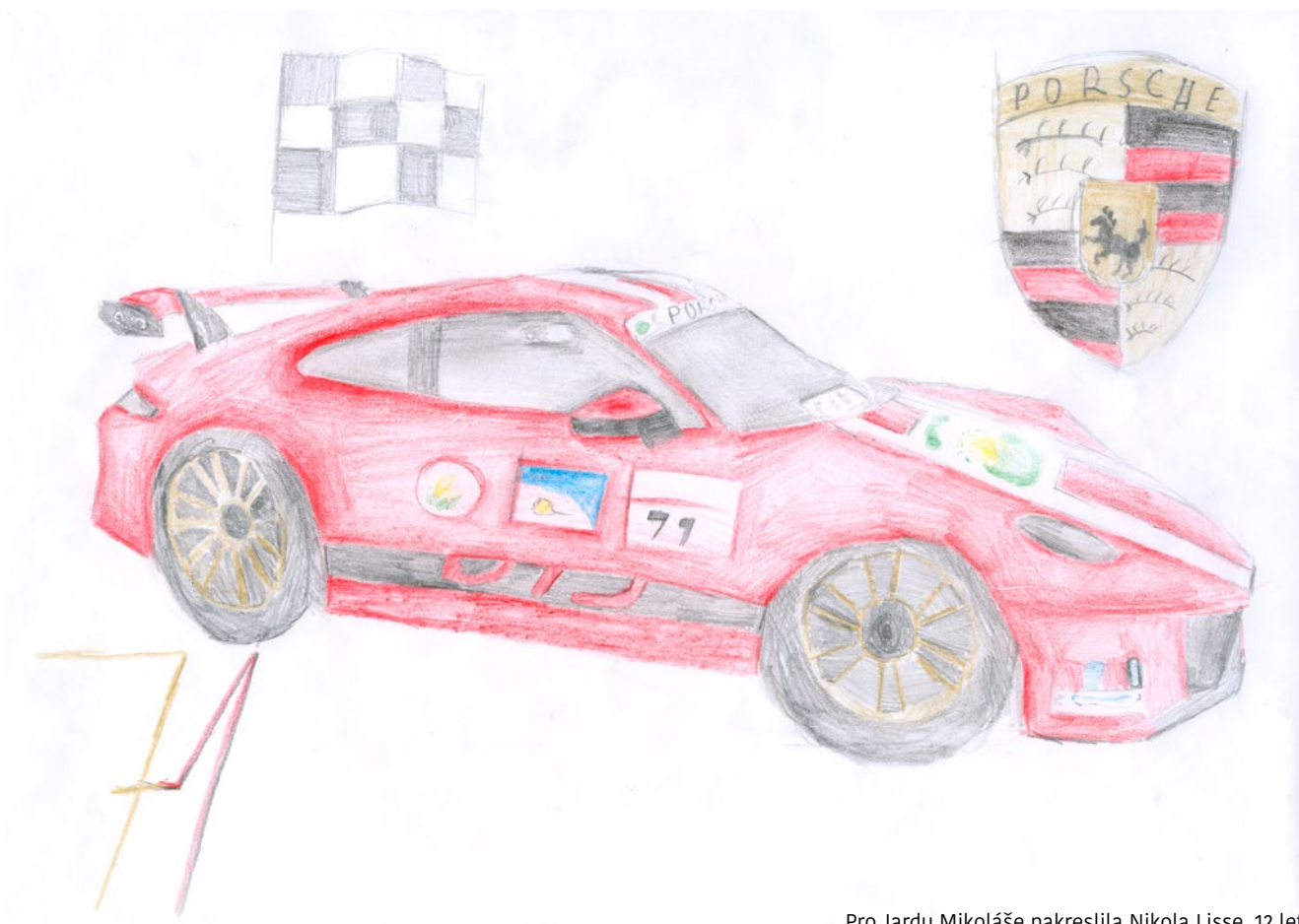
Doplnil tým mechaniků, a kromě trenéra a zkušeného mechanika Jardy Ševčíka ho doprovází šikovný mechanik, lišaňák Tomáš Novák. „Musím říct, že se oba velice rychle snažili a například přezutí auta na mokré gumy a naopak zvládli v rekordním čase,“ vypráví jezdec.

„Atmosféra v týmu, velká konkurence, mě motivovali k maximálním výkonům. Je pravda, že jsem byl před startem mimořádně nervózní a bylo mi strašně zle. Byla to však, jak už u mne často bývá, předzvěst dobrých výkonů,“ prozradil.

V tréninku i v kvalifikaci si vyjel 6. místo. V samotném závodě se pak v sobotu umístil na krásném 4. místě a v neděli na místě 5. „Celkově, po dvou odjetých závodech, jsem na úžasném 4. místě,“ uvedl.

„Kluci byli perfektní a díky nim jsme si to prostě užili. Chci jim moc poděkovat, že mi vytváří špičkové podmínky. Na příští závody v italském Misano připravuje Tomáš úpravu elektroniky a všichni věříme že udržíme naše postavení ve špice. Tak nám držte o víkendu 1. a 2. července palce,“ dodal Jaroslav Mikoláš závěrem.

Převzato z Raportu, Renáta Fryčová

Pro Jardu Mikoláše nakreslila Nikola Lisse, 12 let

Z Itálie si přivezl dvě druhá místa

LIŠANY/MISANO. Jaroslav Mikoláš se se svým týmem zúčastnil o víkendu 30. června až 2. července další série závodů Porsche Sports Cup Deutschland v kategorii Porsche Drives Competition Pro, tentokrát na italském okruhu Misano World Circuit Marco Simoncelli. Jel se tu i jediný noční závod sezóny a Mikoláš si domů přivezl dva křišťály za 2. místa a pohár za 4. místo.

Loňské závody na italském okruhu dali Mikolášovi pořádně zabrat. Mířil na ně s ambicemi na celkové 3. místo, ale nakonec, po všech peripetiích, klesl na místo 5. Proto se letos zúčastnil už pátečních tréninků, aby se pořádně připravil.

Jenže začátky se příliš nedařily. „První trénink jsem měl elektroniku opět nějak špatně nastavenou, pak jsem se vůbec nemohl dostat do tempa. Najednou to na mě úplně padlo a říkal jsem si, že je to tam pro mě začarované, neudělám tam žádný výsledek,“ vypráví. A trable nadále pokračovaly. „Pak se mi ještě stalo, že pořadatelé udělali ráno časovou změnu harmonogramu, my jsme si toho nevěšimli, a pak jsem omylem vjel do tréninku ve chvíli, kdy se na start připravoval jiná kategorie, takže to byl obrovský zmatek. Měl jsem obavu, že dostanu nějaký postih. Ale nakonec po domluvě s vedením závodu, to dopadlo dobře.“

Po čtyřech trénincích to pro něj nevypadalo vůbec dobře, přesto šel do sobotního závodu s plným odhodláním. A vše se zlomilo. „Dojel jsem na 4. místě, takže jsem byl spokojený. V celém závodním seriálu se jede jeden noční závod, který se boduje 1,5 násobkem bodů. Ten se jel tady a já jsem skončil s rozdílem jedné setiny na 2. místě,“ raduje se.

A v neděli úspěch z předchozího dne ještě pokračoval. „V neděli to bylo, kvůli vysokým teplotám, hodně náročné. Na pneumatiky, na techniku. Mechanici museli neustále čistit brzdy, takže to bylo náročné i pro ně. Ale závod se podařil a já opět dojel o jednu setinu na 2. místě,“ vypráví.

„Byl to pro mě víkend snů, protože jsem domů přivezl dva křišťály a jeden pohár. A celkově jsem, po těch pěti závodech, na 3. místě. Takže to je pro mě další motivace k přípravě na nadcházející závod, který se pojede v Rakousku o víkendu 21. a 22. července,“ řekl.

Jaroslav Mikoláš (uprostřed) se svými mechaniky.

Převzato Z Reportu, Renáta Fryčová

1. Agrární koncert v synagoze

RAKOVNÍK. Salónní orchestr města Planá nad Lužnicí, sólistka Národního divadla Karolína Berková, sólista Ústřední vojenské hudby v Praze Jan Pohořalý, sólistka opery Jihočeského divadla v Českých Budějovicích nebo houslista Jiří Kubeček. Všechny tyto umělce jste mohli slyšet na 1. Agrárním koncertu, který se uskutečnil ve středu 31. května v Rakovníku.

„Chtěli jsme ukázat, že se my zemědělci umíme nejen starat o naši krásnou krajinu a vyrábět kvalitní potraviny, ale že se umíme i bavit,“ řekl předseda Agrární komory Rakovník Jaroslav Mikoláš.

Koncert se uskutečnil v nádherných prostorech Rabasovy galerie, Synagogy a Heroldovi sítě. „Celý tento objekt jsme měli pronajatý. V synagoze jsme kapacitu navýšili na 80 míst a zájem byl ještě větší. Ve spodních prostorách jsme měli raut českých potravin, rakovnické pivo Bakalář a moravská vína. Protože mottem našich akcí je: Všechno české s láskou jíme, svoji zemi tímto ctíme. Pivo bakalář od Pivovaru Rakovník a moravská vína,“ řekl.

A nejen hudba byla na programu večera. „Chtěli jsme oslovit hned několik smyslů. Sluch hudbou, chuťové buňky kvalitním jídlem a pitím a pak i zrak. A to pozváním na stálou výstavou Václava Rabase, rodáka z Krušovic, který maluje českou krajinu a měl vztah k zemědělství,“ uvedl Jaroslav Mikoláš.

Organizátoři koncertu s asistentkami Monikou Fejfarovou a Janou Baluchovou.

Koncertu se zúčastnil také ministr zemědělství Zdeněk Nekula, prezident Agrární komory ČR Jan Doležal nebo senátor Ivo Trešl. „Diváci byli nadšení, myslím, že se celá akce velice povedla a určitě v ní budeme pokračovat,“ řekl závěrem.

Převzato Z Raportu, Renáta Fryčová

Agrární koncert se uskutečnil v rakovnické Synagoze.

Ministr zemědělství Zdeněk Nekula.

KOPEM BĚHEM LIŠANSKÝM FOTBALEM

V měsíci červnu skončila okresní soutěž ročníku 22-23. Skončila slavně i neslavně. Slavně tím, že v lišanské hospodě U HŘIŠTĚ je na vitríně vidět pohár pro vítěze Okresního poháru a neslavně tím, že vítěz Okresního poháru bohužel po letech opouští II. třídu okresní soutěže. Skončili jsme sice 4. od konce, ale díky více sestupujících celků z krajského přeboru a reorganizaci jsme se stali čtvrtým sestupujícím. Hlavu ale všet nedeme, my tu dvojku ZASE vykopeme.

MEMORIÁL LÁDI ČEMEZE

Tropické vedro, perfektně připravené zázemí, stín poskytující altány od Marka Lisseho, vůně bramboráků, skvělí diváci a hrdinní fotbalisté – to byly hlavní znaky letošního již 37. ročníku Memoriálu Ládi Čemeze. Letos se ho zúčastnila pouze 3 družstva – SK Lišany, FK Hředle a Sparta Lužná. Hředle i Lužná posílili svá družstva mladými dorostenci, a tak byl i v tropech vidět výborný fotbal. KONEČNÉ POŘADÍ: 1. FK Hředle, 2. Sparta Lužná, 3. SK Lišany. Turnaj byl zakončen velkolepou diskotékou dýdžeje Spajkiho a skončil až za ranního kuropění.

SPORTNÍ KLUB LIŠANY - FOTBALOVÝ ODDĚL

PROPOZICE
XXXVII. ročník „Memoriálu Ladislava Čezmeze“
v rozdílných věkových skupinách klubů

Všeobecná ustanovení:

Prohlašuji: SK Lišany, z.s.
Prohlašuji účastí v soutěži: 12.20 bodů, MŠM SK Lišany
Prohlašuji účastí v soutěži: 12.20 bodů, MŠM SK Lišany
Prohlašuji účastí v soutěži: 12.20 bodů, MŠM SK Lišany
Prohlašuji účastí v soutěži: 12.20 bodů, MŠM SK Lišany
Prohlašuji účastí v soutěži: 12.20 bodů, MŠM SK Lišany

Technická ustanovení:

Prohlašuji: 12.20 bodů, MŠM SK Lišany
Prohlašuji účastí v soutěži: 12.20 bodů, MŠM SK Lišany
Prohlašuji účastí v soutěži: 12.20 bodů, MŠM SK Lišany
Prohlašuji účastí v soutěži: 12.20 bodů, MŠM SK Lišany
Prohlašuji účastí v soutěži: 12.20 bodů, MŠM SK Lišany

MEMORIÁL LADISLAVA ČEZMEZE, XXXVII. ROČNÍK, výsledky

Losovací číslo / Klub	1. SK Lišany	2. Sparta Lužná	3. FK Hřelce	BODY	SKÓRE	POŘADÍ
SK Lišany	-	0:2	1:6	3	4:11	3.
Sparta Lužná	2:0	-	0:1	4	5:9	2.
FK Hřelce	3:0	4:1	-	11	16:3	1.

POŘADÍ A ZAČÁTKY UTÍKÁNÍ

Číslo	Čas	Klub 1	Klub 2	Čas	Klub 1	Klub 2
1.	12.30	SK Lišany 1	FK Hřelce 3	4.	14.45	FK Hřelce 3 - SK Lišany 1
2.	13.15	FK Hřelce 3 - Sp. Lužná 2	5.	15.30	Sp. Lužná 2 - FK Hřelce 3	
3.	14.00	Sp. Lužná 2 - SK Lišany 1	6.	16.15	SK Lišany 1 - Sp. Lužná 2	

Součástí Memoriálu LČ byla také improvizovaná výstava POKLADŮ Z PŮDY a to kulis a dekorací bývalého ochotnického spolku Jirásek, který vystupoval právě v naší Sokolovně.

Za zmínku také stojí účast našich hráčů v pouťovém utkání v Lužné 23. července. Utkaly se staré gardy LUŽNÁ-LIŠANY a to hráčů ve věku 40-50 let. Fotbal hrát ještě nezapomněli, po boji sice prohráli lišanští 3:5, ale kloubou dolů. Ačkoliv jsme udělali v minulé sezoně krok dolů (do III. třídy), tak našimi soupeři bude těchto 11 týmů: Sparta Řevničov, FC PO Olešná, ČL Kolečovice, Baník Rynholec, SK Oráčov, Slavoj Chrášťany, Sokol Ruda, SK Pavlíkov, TJ Čistá, TJ Slabce a Sokol Sýkořice.

ŠLAP! Jaroslav Kočí

